

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Sibiiu, 31 Ianuarie st. v.

„Paza bună te ferește de primejdia rea.“

Așa dic toate popoarele din Europa și votează credite extraordinare, ca să cumpere puști și tunuri și iarbă de foc. Căci relațiunile sunt de astfel, încât ar pute să izbucnească un războiu — acum în curând. Se poate, că războiul nu va izbucni de ocamdată: atunci vom purta de grije, ca puștile și tunurile să nu se ruginească și iarbă de foc să nu prindă reveneală. Rău n'are să ne pară, pentru-că ne-am completat înarmările: pușca și tunul și iarbă de foc sunt totdeauna scule bune la casa omului.

De aceea să nu ne perdem rostul, când vedem pregătirile ce se fac pentru războiu. Chiar și începutul ce se face pentru organizarea gloatelor este tot numai o măsură de precauțiune și poate încă mai mult un mijloc de presiune în sensul menținerii păcii.

Izbucnirea unui războiu e cu toate aceste cu puțință, și fiesce-care dintre noi trebuie să se împace cu gândul acesta și să-și aranjeze treburile astfel, ca să fie pregătit, când războiul în adevăr ar izbucni. Fiesce-care trebuie să-și tragă seamă cu sine însuși, ca să scie de pe acum, ce are să facă în cas de războiu și cum are să-și lase treburile și familia, când nu-i va mai rămâne decât să ese în câmpul de luptă.

O ținem aceasta pentru oamenii particulari, o ținem pentru singuraticile popoare, o ținem pentru statul ungar și pentru monarhia întreagă. Anume monarhia noastră nu este încă pregătită de războiu prin aceea, că 'și-a procurat destule arme, destule munițiuni și 'și-a organizat puterea armată, până chiar și gloatele. Căci războiul nu se poartă numai cu brațul, ci și cu inima. Și întrebarea este, dacă sunt ori nu pregătite și inimile pentru războiu.

E lucru foarte riscat a eși la războiu cu oameni, care nu sunt dispuși a pune umăr la umăr și nu au nici cuvenita încredere unii într'alții, nici cuvenita iubire unii către alții, oameni, care ar voi poate să se lupte, nu împreună, ci între dîșii.

Monarhia noastră are cele mai triste experiențe în privința aceasta. Astfel, ca să nu facem istorie, în războiul dela 1866 o parte din cetățenii monarhiei făceau cauză comună cu inimizii nostri de atunci, și Prusienii, după catastrofa dela Königgrätz, porniseră în frunte cu legiunea lui Klapka spre Ungaria — și sciau prea bine de ce o fac aceasta.

Aducându-și dar' aminte de ceea-ce au făcut ei, când erau nemulțumiți, Maghiarii, care astăzi sunt stăpâni situațiunii, sunt foarte dispuși a crede, că și alții, care sunt astăzi nemulțumiți, vor face tot precum au făcut ei. Astfel se ivesc neîncrederea între noi, care trebuie să luptăm împreună.

Maghiarii nu sunt apoi oameni chibzuiți, ca să păstreze neîncrederea aceasta pentru dîșii, ci o exprimă și prin aceasta o propagă. Ei ne bănuiesc în fiesce-care și, ne insultă, ne tratează cu cea mai deservită lipsă de considerațiune și astfel ne amăresc și ne silesc să respingem cu indignațiune insultele lor.

Vom lua cel mai recent exemplu.

„Kolo zsvár“, organul din Cluj al partidului guvernamental, publică în numărul dela 10 Februarie următorul articol:

„Trebuie să ne organizăm pentru războiu. Trebuie să facem așa, ca-și-când dușmanul ar sta la porțile țerii. În împregiurările de astăzi nu trebuie să scăpăm nici o măsură, care se cere, ca să putem apăra patria.

„Nu ne temem. Dar' ceea-ce caracterizează adevăratul curagiu e precauțiunea. Acela, care se poate teme de primejdie și o așteaptă nepregătit, — poate să fie suflet de martir, dar' în adevăr poate să strice tot atât de mult ca cel-ce ar fi fugit din fața primejdiei.

„Noi încă de pe acum trebuie să ne dăm seamă despre toate aptitudinile, să grupăm toate puterile, pe care le cere apărarea patriei noastre. De aceea s'a creat și legea pentru gloate, ca de cu timp să se organizeze în trupe capabile de lupte toți bărbații destoinici ai țerii și să stea la dispozițiunea patriei.

„Nu o voce s'a ridicat contra legii pentru gloate. Și aceste voci au dat expresiune mai ales îngrijirii, că această lege il ia pe părinte din mijlocul familiei, încarcă nouă datorii asupra

aceuia, care 'și-a împlinit datoria de oștean, întrerupe cariera la începutul întemeierii ori în timpul consolidării ei etc.

„Cine însă ar pute să se gândească la aceste, când patria e în pericol? Cine nu ar fi pătuns în sufletul lui de cea mai supremă datorie, pe care o are față cu apărarea vieții și a onorii patriei? Care bărbat maghiar teafăr ar lipsi de acolo, unde se luptă pentru patrie? Care femeie maghiară n'ar face în momentul primejdiei așa, ca femeia romană, (*Bietii Romani!* Red. „Trib.“) care pune ea însăși scutul în mâna bărbatului cu cuvintele: Cu acesta ori pe acesta să te întorci!

„Cei mici de suflet și plini de îngrijiri să nu insulte, — deși fără de voie, — vitejia maghiară; să nu atingă acel spirit militar, care trăese în sângele poporului, și care (au fost casuri) nu numai pe bărbați, ci chiar și pe copii 'i-a răpit acolo, unde vorba era de învingere ori moarte. Bărbatul teafăr, în care bate o inimă maghiară, ar pute oare chiar și numai să gândească fără de a roși la eventualitatea, că ar rămâne acasă ascuns într'un unghet, când patria se află într'o primejdie, încât cere ajutorul tuturor fiilor sei, care sunt destoinici să poarte arma?!

„Legea pentru gloate se aplică în timpurile când țeara poartă vre-un războiu, pentru care armata regulată e neîndestulătoare. Și intenția legii este, ca celelalte elemente războinice ale țerii să se organizeze pentru această eventualitate.

„Acela, care vrea să deștepte mici îngrijiri, ori poate chiar deprimare contra acestei dispozițiuni, — acela nu vorbește din inimă maghiară și nu cătră inimă maghiară. În rasa noastră nimenuia nu-i este mai scumpă treanta de viață ca onoarea patriei. Celor de rasa noastră — poate să-l doară pe ori-și-care, că trebuie să-și părăsească părinții, nevasta, copiii, — dar' această durere, această îngrijire nu poate să-l facă nesimțitor pentru datoria, care stă mai presus de toate și cu care străbunul maghiar a împreunat chiar și noțiunea Dumneșirii, numind pe deul seu Hadúr.

„Să nu ascultăm pe cei ce mărlăie și des-perează din cauză, că vor să-și ducă pe bărbați acolo, unde acuși o să meargă și copiii, dacă trebuie să meargă!

„Să nu ascultăm pe aceia, ci să salutăm cu bucurie organizația prealabilă ce se intenționează prin legea de gloate. Pentru-că, dacă — la cazul unui pericol mai mare — se ține cont de puterile noastre se pregătesc acele: apărarea, pe care și altminterlea n'am denega-o patriei, se întărește foarte mult.

„Cel-ce e obligat la serviciul în gloate, să se nisească a-și validita aptitudinile pentru

acest serviciu conform valorii lor. Pentru aceia, care au fost deja soldați, precum și pentru alte elemente inteligente ale cetățenilor se deschide calea, ca — cu prețul unui serviciu militar ușor — să depună examenul de ofiter la gloate.

„Apelul, ce-l publicăm, îl recomandăm atențiunii călduroase a interesaiilor.“

Cetind acest apel războinic, par'că uităm, că în Ardeal mai sunt și alți oameni afară de Maghiari, că Maghiarii sunt abia a treia parte din populațiunea regatului ungar și abia a opta din întreaga monarhie. E ca-și-când Maghiarii ei singuri ar avé să lupte pentru „patria“ aceasta, ei singuri ar avé să o apere și susțină. Ei singuri sunt bărbați, viteji, războinici și gata să aducă jertfe pentru gloria patriei.

Dar' noi astialalți ce suntem?

Nu suntem și noi aici? nu ni-e țeara aceasta și nouă patrie? nu suntem și noi capabili de a o apăra?

Cetind articolul din „Kolo zsvár“, ni se produce impresiunea, că numai Maghiarii vor fi organisați în gloate și că adevărata menire a acestor gloate naționale maghiare este de a ne ține pe noi, pe astialalți, în frâu în vreme-ce frații nostri din armata propriu dîșă își varsă sângele pe câmpul de războiu, — o idee, pe care am vădut-o sunt acum câteva luni de zile exprimată și în coloanele oficiosului „Pester Lloyd“.

Ba dîilele aceste unul dintre profesorii dela universitatea din Cluj, om bătrân și blajin, a făcut în cursul prelegerii o mică digresiune pe terenul actualității și le-a explicat auditorilor sei în acest sens legea pentru gloate. Adecă în public, — căci publice sînt prelegerile universitare, — și față cu tinerii români, pe care îi are între auditorii sei, un profesor universitar, ex catedra, dă legii pentru organizarea gloatelor intențiunea de a produce chiar în timpul unui războiu extern un războiu civil. Ba profesorul dela Cluj merge mai departe.

„Acest profesor, — ni se scrie din Cluj, — le ține junilor civi universitari: „Legea despre gloate își are scopurile sale politice nevădute, — pro exemplu are un scop și anume: ca în casuri de resbel Români de aici să fie duși în alte părți ale monarhiei, ear' aici vor aduce Cehi, ca prin această manevră să se facă imposibilă o încercare a Românilor de a face răscoală.“

Foița „Tribunei“.

Baba iadului.

Poveste.

1. Fost-a fost odată 'n lume,
După-cum povestea spune,
O femeie văduvită
De soți iute părăsită; —
A rămas cu fete două
Mărișoare amândouă;
Una mare, dar' lenoasă,
Pismăreacă, răutăcioasă...
Ca noaptea de 'ntunecoasă...
10. Cea mai mică mai frumoasă,
Harnică și dragăstoașă
Ce purta grije de casă.
Văduva însă iubia
Mult mai mult pe leneșă,
Pentru-că a ei era; —
Ear' pe fata cea frumoasă,
Harnică și dragăstoașă
Foarte tare o ura,
Cât s'o vadă-abia putea
.....
20. Ast' mai mică numai ea
Grijea casei o ducea;
Căra apă pentru casă,
Ea gătia și pentru masă;

Ear' când timp îi rămânea,
Ea la uliță eșia,
Pe-o laviță se pune
Și aici mereu torcea...

30. Într'o zi după mîncat
Lucrul dacă 'și-a gătat,
S'a dus dînsa la fîntînă
Cu furca de tors în mână,
Pe laviță se pune
Și torcea, dragă, torcea,
Cât din deget dela ea
Sânge roșu izbucnia,
Dar' ea nici că îl vedea
Până fusu-i înroșia
Și de sânge se umplea...
40. Fetișoara, când zări,
Iute de pe loc sări,
Spre fîntînă se 'ndreptă
Și aci se aplecă,
Fusul de sânge să-l spele
Și să-l dea măsterei sele
Frumușel neîncrunat
Cu frumos tort încărcat; —
Însă, vai, biata fetiță
Scăpă fusu 'n fîntînă
Și mai mult nu îl vedu...
50. Ea a plînge început,
La măstera se ducea,
Ce-a pățit îi povestea;

60. Ear' măstera nemiloasă
Afară din casă-o scoase
Și cu vorbe de mustrare
Îi dîse fără 'ndurare:
— „Cum scăpat-ai fusul dară,
Du-te-acum și-l scoate eară!“
Biata fată cum plîngea,
La fîntînă se ducea
Și ca fusul să 'și-l scoată
Își puneă silința toată,
Dară nici cum nu putea,
Pentru-că nici nu-l vedea.
Și cum tot se năcăjia,
Eată, eată, vai de ea,
În fîntînă că pică
Și aci se cufundă...

70. Mai tîrziu ea se trezia
Și în ori își mai venia,
Și-atunci, frate, se vedea,
Cumcă dînsa se afla
Pe-un câmp mîndru înflorit
Ce-n povești e povestit;
Aici florile frumoase
O 'mbătau cu dulci miroase,
Soarele frumos lucia
Și căldură 'mprăscia...
80. Aici fata cea frumoasă,
Harnică și dragăstoașă,
Pe câmpia cum mergea
Eată, mîi, că ea găsia

90. Un cuptor plin, — plin de pâne
Părăsit de oare-cine.
Pânea care se ardea,
Pe fetița frumușea
Așa blînd că o ruga:
— „Hai, draguță, de ne scoate,
Focu ne arde pe toate,
„Și de mult sîntem noi coapte!..“
Fetișoara cea frumoasă,
Nefind nici când lenoasă,
Merse iute și-o și scoase;
Jos pe iarbă o pune
Și de nou la drum plecă...
Și nici că s'a dus departe
Până ear' ajunse, frate,
La un măr cu mere coapte,
Cari așa-i strigară toate:
— „Hai, draguță, nu lăsa
„Să ne coacem rău așa,
„Căci de mult sîntem noi coapte,
„Și-așteptăm de mult cu toate,
„Doară vine cineva,
„De-aici a ne scutura!..“
Ear' copila cea frumoasă
Nici aci nu fî lenoasă,
Ruga lor o ascultă,
110. Merse și le scutură;
Și plecă ear' mai departe
Pe acea câmpie, frate,
Care mult o 'nveselia,
Dulci plăceri îi întindea; —

Trebuie să fie foarte naiv omul, care profesează „ex cathedra“ asemenea prăpăstii. Acest om naiv însă e un tip. Așa se prezintă lucrurile în capul maghiar normal. Maghiarul, care a conspirat în atâtea rânduri contra țerii sale și contra Monarhului său, nu-și poate închipui că alții pot să fie nemulțumiți, fără-ca să devină trădători. De aceea ei se tem de noi, n-au încredere în noi și-și închipuiesc, că toate legile, astfel și legea gloatelor are în vedere numai scopul de a-i apăra pe dinșii și de a asigura stăpânirea lor. — Bătrânul din Cluj nu exprimă ideile sale, ci, mai naiv ca alții, spune mai fără de rezervă ceea-ce alții gândesc numai ori exprimă mai cu perdea.

Din norocire însă, Maghiarii nu sunt ei singuri stăpâni în împărăția aceasta și sunt legi, pe care nu ei singuri le creează, nici ei singuri le aplică.

Legea pentru gloate s'a creat, fiindcă monarhia aceasta numai prin puterile unite ale tuturor popoarelor ce o constituiesc se poate susține. Și dacă Maghiarii se tem de noi, nu se tem aceia, care sunt mai presus chiar și de Maghiari și care foarte adese-ori au avut cuvinte de a se teme de Maghiari și mai adese-ori încă s'au putut convinge despre credința noastră neclintită către Monarchie și Tron.

Da! dacă-ți vorba numai de statul „maghiar“, îndeosebi noi Românii de bună voie n'am da nici un ban și nici un om pentru susținerea lui, căci nu avem nici un cuvânt de a da, nimic nu ne îndeamnă să susținem acest stat. Nu e însă vorba de statul „maghiar“, ci de pozițiunea monarhiei acesteia și de puterea Casei de Austria, care și-a câștigat atât de multe și de mari titluri la iubirea neamului românesc și care este cel mai sigur și cel mai nemijlocit razim al desvoltării noastre pacifice, ba poate chiar și al existenței noastre naționale.

Pentru monarhie și pentru „Împăratul“ lor Românii s'au luptat totdeauna cu deopotrivă abnegațiune contra ori-și-cui, între altele și contra Maghiarilor, și se luptă, când cere nevoia, chiar și alături cu Maghiarii, care le sunt dușmani și profită poate de învingerea comună, cum au profitat de înfrângerea comună.

Și de aceea se face deosebire între Români și Maghiari în administrațiune, se face la judecătoria, se face în întreaga viață publică a statului „maghiar“, — dar' nu se face în armata pusă sub comanda Monarhului nostru, nu se face în viața comună a monarhiei, — și Românul, care intră în oaste, scie, că aici cel puțin, este și el deopotrivă cu Maghiarul, prețuit după vrednicia lui și pus mai presus de Maghiar, dacă mai vrednic este.

Și parte din oaste sunt și gloatele.

Ar voi poate Maghiarii să se facă la organizarea gloatelor deosebire între dinșii și alți concetățeni ai lor, dar' nu se va face, căci monarhia nu e, ca statul „maghiar“, pentru unii numai, ear' pentru alții ciumă.

Vom lupta alături, cu arme egale, ca oameni, care sunt deopotrivă, și li se

va da Maghiarilor spectacolul atât de trist pentru dinșii, că ne vom distinge alături cu dinșii, că vom dovedi ca la Aspern, Solferino, Custoza, ba chiar și la Sadova, că sîntem adevărați strănepoți ai Romanilor și frați adevărați ai eroilor dela Plevna.

Eată ambițiunea noastră. Și purtați de ambițiunea aceasta, nu ne temem, că în fața unui eventual război, — de care Dumnezeu să ne ferească, — vom fi trațați așa, cum ar voi poate guvernamentului dela „Kolozsvar“ și cum pretinde ingeniosul profesor dela universitatea din Cluj.

Revistă politică.

Sibiu, 31 Ianuarie st. v.

În sfîrșit se va rezolva și criza ministerială în Ungaria. Se dice că ministrul-prezident Tisza va merge zilele aceste, probabil încă ați, la Viena spre a lua parte la un consiliu de miniștri comun, care va avea să hotărască definitiv ziua pentru convocarea delegațiilor, și de altă parte spre a-și prezenta la locul mai înalt propunerile sale cu privire la iminentele schimbări în ministerul ungar. În ceea-ce privește schimbările în minister se ține acum ca și sigur, că dl de Tisza e hotărât a primi însuși conducerea provisoră a ministerului de finanțe. El va propune deci coroanei primirea demisionării contelui Szapáry și în numărul de Marți al foi oficiale se va și publica hotărîrea preînaltă, prin care contele Szapáry se demite din postul de ministru de finanțe și dlui Tisza se va concedre conducerea provisorică a portofoliului finanelor.

O corespondență ce o primesc din Budapesta diarul „N. Fr. Pr.“ spune, că până mai alaltăieri dl de Tisza nu era încă hotărît, dacă n'ar fi bine să propună pe unul dintre colegii sei pentru acest provisoriu; dar' erau motive foarte grave, care în sfîrșit tot l-au determinat, să-și rezerveze acest resort pe seama sa. Motivele aceste ar fi atât de importante, că dl de Tisza, cu toate că se află înaintea nouelor alegeri, s'a decis mai departe a renunța dela resortul de interne și a propune Monarhului pentru acest resort pe ministrul Baron Orczy. În cercurile bine informate s'ar admite deci, că din provisorul în ministerul de finanțe se va forma un definitiv și dl de Tisza va ține definitiv portofoliul finanelor, predând portofoliul de interne unei puteri parlamentare mai tinere. Hotărîrea dlui Tisza se fi fost cam surprinzătoare, dar' cercurile parlamentare nu numai că ar aproba-o, dar' ar întîmpina-o cu o viună mulțumire. Eșirea contelui Szapáry din minister — așa se asigură din parte competentă — nu înseamnă singur numai o importantă schimbare de persoane, ci și o schimbare din temelie a sistemului, pe care l'a reprezentat până acum contele Szapáry.

Cestiunea convenției comerciale și vamale cu România a format obiectul unei interpelațiuni în conferența de

Mercuri a partidului guvernamental. Ministrul Széchenyi a răspuns, că consultările prealabile ce s'au ținut în Viena au oferit o basă suficientă pentru succederea încheierii unei convenții. De atunci încoace însă, adaugă ministrul, guvernul român n'a mai întreprins nici un pas, probabil din cauzele politice interne și din cauza greutăților ce rezultă dintr'acele. Dar' de o rumpere a negocierilor convenționale cu atât mai puțin poate să fie vorba, cu cât până acum nu s'au întîmplat negocieri, ci numai nise consultări prealabile.

Această declarație rezervată a produs în cercurile parlamentare sentimentul, că afacerea negocierilor convenționale se află în cea mai precară stare.

Și în ședința dietei ungare de alaltăieri, cu privilegiul continuării desbaterii asupra etatului de comunicațiune, s'a vorbit despre convenția comercială cu România. Mai întâiu a vorbit contele Alexandru Károlyi, acestuia a răspuns apoi ministrul Széchenyi. La alt loc aducem un raport detaliat despre decursul acelei ședințe și aci ne mărginim a constata, că cele mai noue declarații ale ministrului de comerț ungar sînt mai puțin favoritoare încheierii unei convenții comerciale cu România, decât toate cele lalte câte le-a făcut până acum. După contele de Széchenyi, Ungaria trebuie să-și scutească în contra României nu numai agricultura sa, ci și actualele și viitoarele sale industrii. Nu înțelegem unde mai rămâne aci loc pentru o înțelegere cu România. Eată ce scrie în această privință „Neue Freie Presse“: „Austro-Ungaria trebuie să fie foarte îngăduitoare, dacă vrea să străbată în contra curentului opozant din România cu convenția comercială, care e foarte de dorit din punct de vedere politic și economic. Cu vederi, pe care le-a tradat aci ministrul de comerț ungar, cu anevie se va pute ajunge acest scop. Dacă discursul de aci al ministrului Széchenyi n'a fost ear' una din obiceiurile sale neînțelegeri, apoi stă foarte rău cauza industriei austriace, care sperează la o înțelegere cu România.

Despre cestiunea războiului s'au făcut nise declarații importante, dar' de o natură foarte pacinică. Aceste sînt declarațiile pe care le-a făcut principele de Hohenlohe, locțiitorul din Alsacia-Lorena, cu privilegiul unui dîneu oficial:

„Cu cât mai mult se întărește în mine sentimentul de aderență la această țeară — toată principala — cu atât mai mare îmi este dorința, ca Dău să o păzească de orice calamitate, și mai ales de un îngrozitor război sângeros. Când pronunț aci acest cuvânt fatal, nu o fac ca și când eu aș ține, că un război e foarte iminent. Dar' nu trebuie să ne amăgim: pericolul există și va exista încă, cîtă vreme vecinii nostri din Vest nu se pot împăca cu ideea, că starea de drept ce s'a creat prin tratatul de pace e durabilă. Pericolul se va pune în fața noastră în acel moment, când unei minorități neliniștite îi va succeda, a împinge pe poporul Franciei de altmîntrelea atât de pacinic și muncitor spre hotărîri, care ne-ar sili să intervenim pentru dreptul nostru cu toată energia și cu toată puterea imperului. Dacă treaba stă astfel, atunci toată manifestațiunea publică de dincoace de Vogesi, și mai ales alegerile, câștigă o îndoită însemnătate, fiindcă dau Alsaciei-Lorenei privilegiu să-și valideze pacificele sale sentimente și să coopereze la opera menținerii păcii. Nimic n'ar fi mai potrivit spre a potoli pofta de luptă a numitei minorități, ca și alegerea unor bărbați, care împărtășesc și ei însoala la o durată a stării noastre de drept, sau alegerea unor bărbați, care nu vor să ofere imperului german mijloacele pentru susținerea durabilă a unei armate puternice.“

Despre momentul stadiu, în care se află consultările din Constantinopol pentru rezolvarea cestiunii bulgare, se scrie din Constantinopol: Poarta se opintese înainte de toate, să ducă la o rezolvare multumitoare dificultățile bulgare prin activitatea sa mijlocitoare și împăciuitoare. Spre acest scop Sultanul are în vedere mai ales menținerea păcii europene, pentru care e aplecat a aduce toate jertfele posibile. El voește să facă însă numai astfel de concesiuni, care altarează demnitatea și poziția de drept a imperului otoman. Sublima Poartă încă ține, că grabnica alegere de principe e cel mai bun mijloc spre rezolvarea cestiunii bul-

gare și în această privință e de acord cu guvernul din Sofia, care de asemenea nu dorește mai mult decât să fie absolvat odată dela acel post dificil, prin un suveran legal. Sultanul n'are de loc de gînd să stăruie pentru Mingrelia sau pentru vre-un alt candidat. La dorința Rusiei, Poarta a recomandat Bulgarilor alegerea Mingreliaului, dar' nici pe departe nu intenționează a restringe libertatea de alegere a Bulgarilor sau autonomia ce li s'a garantat prin tractate. Tot ceea la ce aspiră aci Poarta, e de a aduce lucrul odată la alegerea unui principe, pe care îl va accepta întreaga Europă.

Cît privește înseși consultările din Constantinopol, până acum nu se poate constata nici un rezultat. Acele consultări s'au ținut până acum numai între Poartă și delegații bulgari; ambasadorii străini încă n'au avut până acum privilegiu să intervină oficial.

În tocmai ca și celelalte puteri europene, nu scie nici Poarta ce intenții și ce planuri are diplomația rusească și aci toată lumea o dice, că cestiunea bulgară ar fi baremi pe jumătate rezolvată, dacă s'ar scie, ce anume voește Țarul.

Dieta Ungariei.

Ședința de Joi, 10 Februarie n.

La început se încinge o discuțiune mai lungă între deputații Enyedi și Gosztonyi și între ministrul de comunicațiune Baross. Poziția ministerului de comunicațiune se votează. Urmează bugetul ministerului de comerț, industrie și agricultură. După-ce vorbesc deputații Wahrman și Szalay, ia cuvîntul contele Alexandru Károlyi: El voește a lămuri punctul de privire al economilor față cu convenția comercială cu România, ce este de a se încheia. Comerțul mărfurilor între România și monarhia austro-ungară nu e atât de intensiv, ca încheierea unei convențiuni să fie neapărat de lipsă, căci deobște se exportează numai mărfuri austriace, și un mic percent de mărfuri din giurul Brașovului, și apoi în sfîrșit chiar și exportul acesta e slăbit în mare măsură prin concurența străină. Exportul mărfurilor de fer și de textil nu poate să țină concurență cu mărfurile venite din Germania. Chiar de aceea, trebuie bine cugetate jertfele, care au de a se aduce pentru furnizarea acestui ram de export. De aceea importul liber din România al grăului, porumbului, al vitelor cornute și al rimătorilor, ar fi o prea mare jertfă pentru noi, căci producțiunea noastră agricolă nu poate să țină concurență cu cea a României, căci acolo se lucră pămîntul mai puțin intensiv și de aceea mai ieftin. Trebuie să existe dar' între noi și România o vamă, care să egalizeze diferența ivită prin modul de producțiune, și să scutească în cîtva produsele noastre. Pentru scutirea porumbului nu e de lipsă a lua măsuri, căci fiind fabricarea de spirt la noi în decadență, nu se va importa mult porumb din România. Și pe grâu s'ar pute pune o vamă mai mică, căci pentru prețul grăului este dătător de măsură exportul ungar, ear' nu cel român.

Vama pentru porumb și grâu nu trebuie să aibă un caracter prohibitiv. Altcum stăm însă cu vama pentru importul vitelor din România. După-ce vitele importate noi nu le putem exporta mai departe, se va ivi o scădere a prețurilor pentru carnea de vite. Aici dar' trebuie să introducem mari vamă; asemenea pentru rimători. (Aprobare în stînga.) Convenția cu România se va încheia mai mult din motive politice, ear' acestor motive nu poți să le aduci atâtea jertfe eminente economice. (Aprobării vii.) Vorbitorul crede, că pe cîtă vreme monarhia va fi tare, va exista și prietinia cu România. Dacă monarhia nu va mai fi destul de puternică, atunci prietinia cu România nu va fi de cumpărat nici cu prețul unei convențiuni vamale.

Ministrul de comerț contele Széchenyi răspunde, că referitor la negocierile ce sînt de a se începe, numai cu oareși-care rezervă se poate exprima în cestiunea aceasta, recunoaște însă și el, că condițiunile noastre de existență nu se pot jertfi unor considerațiuni politice. Vorbitorul dice mai departe, că el trebuie să iee în considerare nu numai interesele economice, ci și cele industriale, mai virtos pentru aceea, că noi voim a desvolta industria din Ungaria. Importul liber din România al rimătorilor nu ne va păgubi pe noi, dar' și importul vitelor cornute ar pute fi combătut numai din motivele poliției veterinare. Ear' dacă se vor importa numai vite de belit, atunci primejdia unei epizootie de vite nu se poate admite, de vreme-ce

120. Și ajunse pe câmpie
La o mică căsule,
De care s'apropia
Și n' lăuntru căută;
Ear' de ce aci vedea,
Groază mare-o cuprindea:
Vede-o babă uricioasă,
Ca și-o noapte n'tunecoasă,
Foarte mică la statură
Și urită la făptură;
Avea nise dinți urîți
Preste buze prelungiți,
Și-avea încă doi ochi mari,
Coperiți cu ochelari,
În fereastră ea stătea
130. Și spre poartă căuta . .
Fata n'dată ce-o vădă
Groază mare o umplă;
Voia iute să s'ascundă
Sau în pămînt să pătrundă,
Dară baba ce-o zări
Dela fereastră sări
Și din casă lin eși;
Îi făcu semn ca să stea
Și se vină către ea;
140. Și se duce și-o opresce
Și lin astfel îi grăsece:
— „Copiliță, draga mea!
„Stăi și nu te spăria,
„Nu-s eu, dragă, babă rea,

150. „Vină de rămăi la mine,
„Că-ți va merge ție bine,
„Numai tu să împlinesci
„Slujba ce ai s'o primesci:
„Tu cu drag și fără lene
„Să scuturi patu-mi de pene
„Dimineața până-n zori
„Când pe cer se n'alță nori,
„Ca a mele penișoare
„Să se n'alțe și se sboare
„Pe aripa vîntului,
„De-asupra pămîntului
„Sus pe bolta cerului; —
„Acolo dacă s'or stringe
„În nori; — va începe-a ninge
160. „Pe fața pămîntului,
„Că io-s „Baba iadului“,
„Despre care se vorbește,
„Că patul când își gătesce,
„Pe cer se ved negri nori
„Și e timpul de ninsori . . .“
Fata mult nu se ndoi,
Ci la asta se nvoi
Și cu baba se tocmi,
Ca de astăzi s'o slugească
170. Și-ori-și-ce să împlinescă; —
În căsuță-apoi intră
Și aci se aședă . . .
(Va urma.)

vitele importate vin direct în abatoarele orașelor. (Aprobări în dreapta.)

Luca Enyedi constată, că întreg parlamentul ungar e de o părere, și părerea aceasta resumă acolo, că rapoartele economice ale Ungariei nu pretind o convenție vamală și comercială cu România. De aici urmează, că parlamentul ungar nici nu va inartacula o asemenea convenție, care nu corespunde pretensiunilor ungare. Vorbitorul accentuează, că jertfe economice aduse pentru scopuri politice vor sguđu la sfârșit și starea politică a statului. Că ministrul voesc a sprigină pre lungă interesele economice și cele industriale, corespunde pe deplin vederilor vorbitorului. Numai de ar susține ministrul acest punct de privire față cu toate convențiile și față cu cele cu Austria, ear' în special față cu România se nu peară din vedere, că exportul nostru industrial în România, nu e vrednic ca să aducem în dragul lui jertfe pe terenul economic. Accentuarea industriei nu cumpănesce absolut nimic în cestiunea convenției cu România. (Aprobări în stânga extremă.) Vorbitorul declară mai departe, că el nu poate accepta un punct din convenție, care va permite numai exportul vitelor de belit din România, un astfel de punct nu ar fi corespunzător scopului. Vorbitorul sfârșește cu aceea, că Ungaria numai o astfel de convenție va pute accepta, care scutesce pe deplin interesele Ungariei.

Ministrul de comerț contele Paul Széchenyi după-ce a ceres părerea antevorbitorului referitor la expunerile contelui Károlyi, declară că el nu se poate exprima mai pe larg asupra cestiunii convenției comerciale cu România, trebuind să aibă considerația față cu negociările pendente, totuși trebuie să observe, că el nu poate să scutească numai interese agricole, ci și interese industriale.

Acusius Ugron reflectează la expunerile contelui Alexandru Károlyi în privința convenției comerciale cu România și dice, că starea actuală e de a se preferi stării ce se va crea. Ce e drept, războiul vama cu România a păgubit mult industria ardelenescă, dar' apoi trebuie reînfrunșate și vexațiunile cu care îngreunau funcționarii dela vama României exportul industriei ardelenesci. Din altă parte, importul vitelor cornute din România va cauza o pagubă nespusă economilor noștri, și numai din acel simplu motiv, că veterinatul nu se poartă cu destulă grijă în România. Vorbitorul nu poate fi mulțumit cu răspunsul ministrului.

Andrei György a aflat convenția comercială încheiată la 1875 corespunzătoare cu împregiurările de atunci, dar' și acum vorbitorul e de acea părere, că fie chiar numai din motive politice, să se încheie o convenție comercială cu România. Dela 1875 încoace a prins rădăcină atât la noi cât și în România o politică protecționistă, care numai cu greu se poate aduce în consonanță. Aceasta e izvorul acelor greutăți, care stăpănesc situația la negociările comerciale cu România. Vorbitorul e de părere, că la încheierea unei nouă convenții concesiunea națiunii celei mai favorizate din partea României pentru noi nu e destul, pentru-că statul acesta poate să susțină vama prohibitivă și pentru acei articoli pentru noi de o mare importanță, cari la încheierea unei convenții, vor forma pentru noi singurul interes economic. Dacă acest singur interes al nostru din partea României nu va fi luat în considerație, atunci întru adevăr va fi mai favorabil pentru noi, ca starea actuală să rămână și de aici înainte.

Sedința se sfârșește la 1 oră 50 minute.

Cronică.

Din cauza sfinteii sărbători de Luni numărul proximal „Tribunei“ va apăre numai Marți seara.

Numiri. Maiestatea Sa a numit de membri în comisiunea de supraveghiere și control pentru fondurile religioase și de studii pe episcopul din Vaș Constantin Schuster, pe deputatul dietal Stefan Rakovszky și pe consilierul ministerial Dr. Iuliu Forster.

Noue credite militare. Oficioul „Fremdenblatt“ aduce următoarea știre: În zilele aceste se vor așterne ambelor parlamente deodată proiecte de credit pentru întregirea depozitului de rezervă a honveșimii, „Landwehr“-ului și a batalioanelor de gloate. Obiectele de lipsă sunt mai ales îmbrăcămintea și încălțăminte. Ce se ține de înarmare, apoi se vor preda după introducerea pușcilor cu repetiție în armata comună, atât honveșilor, cât și batalioanelor de gloate pușcile sistemul „Wendel“. La introducerea la honveșime a pușcilor cu repetiție de prezent nu se gândesc nimeni. În părțile austriace nu se intenționează formarea de corpuri de cavalerie la gloate, ci se vor folosi numai potrivite persoane obligate la gloate, la serviciul de ordonanță călare.

Sentență de moarte. Tribunalul reg. din Deva a condamnat la moarte pe soția birtarului din Ludescei, Avram Ivressek, care a omorât pe soțul ei acum e anul cu spriginul amoresului ei. Tabla reg. din Murș-Oșorheiu a schimbat atât pedeapsa femeii cât și cea a amoresului ei în închisoare pe viață. Senatul al IV-lea dela Curie a întărit sentența de moarte pentru femeie, ear' încătr privește pe amantul ei, Iosif Avramescu nu a schimbat sentența tablei reg. din Murș-Oșorheiu.

Prelegere publică. Mâne Duminecă, în 13 l. c. n. la 5 oare seara, se vor continua prelegerile în favorul „Reuniunii meseriașilor români“ din Sibiu, în localitatea „Societății române de lectură“, strada Cisnădiei Nr. 7.

Necrolog. Dumitru Anton, comerciant, în numele seu, al ficei sale minorene Maria, al tatăl defunctei Ioan Vișa, precum și în numele fraților, surorilor și celelalte rudeni aduce cu inima înfrântă de durere la cunoscința tuturor amicilor și cunoscuților, că mult iubita sa soție *Maria Anton* nasc. *Vișa* după un morb greu de 5 zile în 11 Februarie a. c. la 1 oră după meșul nopții în tinera etate de abia 18 ani provădută cu cele sfinte a încetat din viață. Rămășițele defunctei se vor înmormânta în 13 l. c. 3 oare d. a. în cimiterul gr-cat de aici. Sibiu, în 1/13 Februarie 1887. (Strada Turnului nr. 11.)

Concert împreunat cu bal în Cluj. Inteligența română din Cluj invită la concertul împreunat cu bal ce-l va arangia în favorul „fondului pentru înființarea unei școale rom. de fețițe“ din în Cluj la 24 Februarie st. n. 1887 în sala redutei otășenesci. Începutul la 7 oare seara. Biletele se pot procura pre lungă arătarea invitatărilor în 23 și 24 Februarie — în localitatea casinei române din Cluj (bel-szénutca 6 sz.) — 11—12 și 2—4 oare, și în seara concertului la cassă. La începutul pauzei celei mari 12 tineri — în costume naționale — vor prezenta jocurile „Călușerul“ și „Bătuta“. Ofertele marinimoase, precum și suprasolvirile se vor cuita cu mulțumită pe cale diaristică.

Casina română din Beiuș, în sala ospetăriei opidane, va arangia în 19 Februarie 1887 st. n. un „bal“. Prețul de intrare: pentru o persoană: 1 fl. Pentru familie: după plac. Începutul la 8 oare seara. Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

Ministrul-president Tisza pe trei seane. Ministrul-president s'a hotărât a primi și portofoliul ministrului de finance. El în viitor nu va fi dar' numai ministru-president, ci și ministrul afacerilor interne și ministrul de finance. Se poate, că va primi cu timpul și toate celelalte portfolii, și aceasta ar fi de dorit — dice „Budapester Tagblatt“, — că apoi fiind și ministrul *a latere* va petrece în fiecare an mai mult timp în Viena. Întru adevăr, lucrul începe a deveni curat iapanezie.

Organul partidului starcevician confiscat. Numărul din 9 Februarie al organului partidului starcevician a fost confiscat, pentru-că a reproduș o știre telegrafică din Neapol trimisă unui diar din Viena. Totodată s'a făcut la redacția diarului și o perchișiție domiciliară. Ordinul de confiscăție invoacă înaltă trădare.

Studenții facultății de medicină din Bucuresci au înmănat dlui Dim. Sturdza, ministru al instrucției, o adresă urmată de 130 iscălituri, prin care-i mulțumesc pentru aducerea ca profesori a dlor d-ri Assachi și Babeș, serie „Universul“.

Consul român la Cefalonia. La Cefalonia s'a înființat un consul român de a doua categorie. Dl Haralambie G. Carantino a fost numit șef al celui officei cu titlul de consul.

Pregătiri de războiu rusești. Academia „Junker“-ilor din Varșovia se va transfera la Vilna, ear' edificiul academiei se va folosi de casarmă. La Demblin se concentrează mari corpuri armate.

Bursa muncii. Joi 8 Februarie st. n., la 8 oare dimineată, s'a inaugurat în strada Jean-Jacques Rousseau la Paris bursa muncii. Această instituție e menită să scoată pe lucrători de sub neomenoasa exploatare a așa numitelor biurouri de plasare. Întocmai cum se duce cineva la bursă, ca să cumpere sau să vândă efecte, întreprindătorii vor căuta brațe de muncă la bursă, și lucrătorii își vor vinde acolo forța brațelor. Consiliul municipal al Parisului, creând această instituție, a realizat un adevărat progres.

Varietăți.

(O călătorie de nuntă.) Sânt câteva zile de când ficea fabricantului K. dela Viena, o fată frumoasă în vârstă de 17 ani se cununează cu un june advocat. În ajunul nunții dl K. făcu ficei sale, afară de zestrea sa, un dar de nuntă de 4000 florini în scopul, ca junii căsătorii să facă împreună o călătorie de plăcere în Italia. Plecarea junilor era fixată chiar în ziua nunții după terminarea ceremoniei bisericesti. Nuntași însoțiri pe juna păreche până la gara căii ferate. Acolo când sosi momentul plecării, mama și ficea nu se putură despărți: plângeau, se îmbrățișau și leșinară pe rind când una când alta, biletele erau luate, bagagele înregistrate, eacă și al doilea semnal de plecare, conductorii strigă: „Einstegen!“ dar' mama și ficea

se țin tot în brațe nevoind a se despărți. Atunci dl K., perțându-și răbdarea, dișe supărat: „Ei, bine, dacă v'e iubii atât de mult și nu v'e puteți despărți, rămâneți împreună; mă voi duce eu cu ginerele meu, tot doriem de mult să ved Italia, rămâneți sănătoase!“ Și trăgând pe junele advocat cu dînsul, se suiră amândoi în cupeu: o fluerătură a locomotivei și trenul se puse în mișcare. — Ce mai călătorie de nuntă, făcută de socrul cu ginerele seu și fără soție!

(Miseria în New-York.) După diarele americane, pare că proprietarii din New-York abuzează tot atât de mult de legile asupra evicțiunilor ca și landlordii irlandezi. Diarul „Sun“ publică o statistică, din care rezultă, că în anul trecut 20,000 familii, adică 120,000 bărbați, femei și copii, au fost aruncați pe stradele New-Yorkului, pentru-că nu-și plățiseră chirile. Această cifră nu dă decât o slabă idee asupra situației; în adevăr legea cere, ca proprietarul să trimită locatarului o înștiințare prealabilă, și debitorii sciind, că nimic nu poate să împedec pe proprietar de a lua ori-ce măsuri dacă nu este plătit, un mare număr din ei își părăsesc locuințele fără să mai aștepte ca să fie urmăriți. Principalele cauze ale miseriei lucrătorilor din New-York nu sânt, după-cum s'ar pute crede, beția și lenea, ci lipsa de lucru și boalele. Miseria este mare mai cu seamă printre lucrătorii irlandezi, printre Ovrei și Germani. S'a dus timpul, când orașul New-York era privit ca un izvor al tuturor pentru emigranți.

(5000 dolari, prețul unui trandafir.) Cunoscutul cultivator de trandafiri, dl William Francis Bennett, la Shepperton a expus, — acum trei ani, — o nouă varietate de trandafiri, care a făcut mare senzațiune în cercurile horticulturilor. Acest specimen este o roșă Tea de culoare cremoasă, căreia dl Bennett i-a dat numele seu, și care se poate privi ca o încredințare a roșei Tea, numită „President“ de o culoare trandafir cu o roșă remontată numită „Xavier Olibo“ de o culoare roșie-amarantă. Această nouă varietate, care se distinge printr'o înflorire abundantă, printr'un colorit strălucit și prin forma frumoasă a florilor ei, a dobândit un renume atât de mare, încât comerciantul american de flori, dl Evans, dela Filadelfia a plătit horticultorului Bennett pentru jumătatea din colecțiunea sa de această specialitate suma de 5000 dolari, cu condițiunea ca dl Bennett să se oblige pentru un timp de patru ani a nu vinde nimănui asemenea rose, nici ramure sau ochiuri de altoit sau inoculat, mărginindu-se exclusiv numai la vândarea florilor tăiate. Fiindcă acest soi de trandafiri înfloresc în în timp de iarnă și fiindcă, după-ce se taie o floare, se desvolă îndată alta nouă, este de prevădut, că speculantul Evans va fi făcut o afacere bună și că i-se va restitui în scurt timp capitalul de 5000 dolari cu bune dobânzi, considerând colo-sala câtime de rose ce se consumă iarna în America și prețurile enorme ce se plătesc pentru ele. În Europa nu-și poate face cineva o idee de prețurile, cu cari se plătesc florile în America. Cea mai nouă varietate de rose cultivată de Bennett este o roșă gigantică-remontată, numită „Her Majesty“, de o culoare trandafir și de o dimensiune de cincisprezece centimetri. Și ea înfloresce cu abundență. Rosa „Bennett“ este acum mai bine cunoscută sub denumirea „Rosa 5000 dolari“.

(Luptă între o umbrelă și o umbreluță.) La 23 Ianuarie se preumbla în grădina publică din Viena un june elegant dând brațul unei domnișoare frumoasă și micuță, care spre a atrage privirile publicului asupra-și ținea cu cochetărie o umbreluță deschisă în mână. Deodată fisionomia junelui elegant ajunse alternativ, când palidă ca turta de ceară, când roșie ca focul; se afla în fața unei doamne trecută în vârstă, care ținea în mână o mare umbrelă și învârtind-o în aer începuse s'o pună în contact cu spinarea elegantului. Domnișoara voi să-i vină în ajutor, dar' el o rețină dicându-i: „Stai la o parte, nu te amesteca, e soacra mea!“ — „Ce spui!“ exclamă d-șoara, „tu esti înșurat?! și eu aflui tocmai acum, nerușinatul!“ Cu aceste cuvinte intră și umbreluța în acțiune, și bătăna și juna femeie exercitără puterile lor asupra nenorocosului, până când umbrela și umbreluța cădură sfărâmate în bucăți din mâinile lor.

Din public.)*

Sântă-jude, la 7 Februarie st. n. 1887. După-cum fi este cunoscut onoratul public român din diarele periodice române, eu de mai mulți ani din micile mele puteri am lucrat, ca industria de casă să se pună în activitate în toate scoalele noastre populare, unde generațiunea tineră a poporului nostru încă din frageda ei etate se se deprindă la pregătirea manufacturilor tinătoare de industrie de casă, ca mai târziu să se lătească în popor, spre îmbunătățirea stării materiale și înflorirea industriei și la scumpa noastră națiune română.

Spre acest scop, ca cu mai mare repedițiune să se lătească industria de casă în scoalele populare, am deschis cursuri de industrie cu propunere gratuită, nu din acea cauză, că doară aș fi vre-un om cu o bună stare materială, ci din justa cauză, ca prin aceasta să pot ajuta scumpei mele națiuni române, în afacerile industriale, și ca să-mi pot căpăta mai mulți apostoli și conșoți de carieră, ca cu puteri unite să putem lucra spre ajungerea acestui salutar scop.

În anul trecut 1886 deschidând un asemenea curs suplimentar de industrie, care a fost cercetat de un număr frumos de învățători din toate părțile patriei noastre, și în vara acestui an prin grindină fiind nimicite toate sēmēnăturile de pe teritorul

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

comunei noastre, nime din poporul nostru nu a voit pentru 10 fl. a primi în vipt și cuarțir pe nici un participant la industrie, și așa am fost silit a primi eu însumi pe frații învățători și a-i provede cu toate cele de lipsă, și având o soluțiune docentală nume de 120 fl., am devenit într'o stare de tot decădută, ba am și fost desperat cu totul, ca pe viitor să-mi mai pot continua mai departe activitatea în afacerile industriale.

În sărbătorile naserii Mântuitorului, în desperarea, în care am cădut, am făcut o călătorie de 3 zile pedestru la un mare conațional de ai noștri, rugându-mă cu mare supunere, ca pre lungă nisce condițiuni foarte grele pentru mine să mă ajute, însă îndesert, căci rugarea mea nu a fost primită, și desperarea mea a fost îndoită.

M'am adresat în mai multe părți ale patriei noastre pe la conaționali mei români, cu rugări, ca să mă ajute, însă până acum nu am primit, numai un ajutor, în urma unei colecte ce s'a deschis din Gratiotissima îndurare a Excelenței Sale domnului Metropolit gr-or. de Transilvania și Ungaria, în cercurile inteligenței române din Sibiu, de unde, deși mai târziu mi-am trimis umilita-mi rugare, totuși în câteva zile am fost norocos a primi un ajutor de 45 fl. 20 cr. v. a. dela următorii d-ni, conaționali, binefăcători și amici ai poporului român:

Excelența Sa dl Miron Romanul, Metropolit 10 fl.; Nic. Popea 1 fl.; Nicolae Cristea 1 fl.; M. Lazar 1 fl.; Dr. Ilarion Pușcariu 2 fl.; L. Simonescu 1 fl.; Simeon Popescu 1 fl.; E. Macellariu 1 fl.; Mateiu Voileanu 1 fl.; C. Stezar 1 fl.; Dr. I. Crișian 1 fl.; Dr. Barcianu 1 fl.; I. Hannia 1 fl.; Art. Cimponeriu 1 fl.; Dr. Rusu 1 fl.; V. Bologa 1 fl.; P. Cosma 1 fl.; I. G. Barișiu 50 cr.; Iosif Sterca Șolușiu 1 fl.; Ioan V. Russu 1 fl.; Paul Dunca 1 fl.; Bugarski 1 fl.; Dr. Moga 1 fl.; I. Bădilă 1 fl.; I. Popescu 1 fl.; Serv. Popovici Barcianu 1 fl.; G. Dima 1 fl.; Cunțan 50 cr.; Grigorie Mateiu 1 fl.; A. Brote 1 fl.; Ioan Slavici 70 cr.; Tobias 1 fl.; Lebu 1 fl.; Ioan Ghibu 1 fl.; George Muntean 1 fl.; Ioan Crețu 50 cr.; N. N. 1 fl. În suma sus arătată.

Deci eu petărș adūnc de aceste binefaceri marinimoase, mă aflui în plăcută pozițiune a exprima generoșilor și spectabililor d-ni conaționali și binefăcători ai mei și amici ai poporului român, cea mai viuă recunoștință, cea mai profundă și călduroasă mulțumită publică.

După care sânt, reînviindu-mi rugarea, al spectat Domniei Voastre cel mai stimător

Petru Grama,*)

învățător popular și profesor de industria de casă.

*) Rog cu tot respectul și pe celelalte diare române a cuprude în coloanele sale această umilită mulțumită publică.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

(De ieri.)

Budapesta, 11 Februarie n. Casa deputaților. (Continuare.) Apponyi observă că interesele industriale sânt de o natură locală; pre când interesele economiei rurale, mai alesale economiei de vite, sânt ale multor milioane de locuitori ai Ungariei. Guvernul se nu se mulțumească cu aceea, că raporturile veterinare din România sânt satisfăcătoare; el trebuie să stăruască, ca aceasta să se recunoască și din partea statelor apusene, la ale căror piețe se expoartă vitele noastre. Numai o convenție comercială favorabilă va ridica prestigiul politic al monarhiei. Ministrul de comerț Széchenyi protestează în contra imputării de vexațiuni față cu România; dînsul accentuează temeinicia măsurilor luate. Cu privire la raporturile veterinare ministrul e întocmai de aceeași părere cu dep. Apponyi și declară, că guvernul își va ține de cea dintăiu datorință, de a exopera ridicarea închiderii graniței Germaniei pentru vitele din Ungaria.

(De azi.)

Bucuresci, 12 Februarie n. Faima despre o răscoală în Dobrogea e o născocitură.

Pretensia lui Zancoff, ca portfoliul de războiu să fie predat unui general rusesc, a fost respinsă de guvern.

Roma, 12 Februarie n. „Opinione“ raportează, că regele a însărcinat, la sfatul unanimit al ministrilor demisionați, pe contele Robilant cu formarea cabinetului. Primirea misiunii se trage însă la îndoială. În cazul acesta Robilant ar trebui să propună regelui personagiul de însărcinat cu formarea cabinetului.

Londra, 12 Februarie n. Casa de jos a respins cu 352 contra 246 voturi amendamentul lui Parnel la adresă.

Berlin, 12 Februarie n. Ați dimineată a isbucnit în „Hôtel Continental“ un incendiu de coperiș. Focul a rămas mărginit la coperiș. Nici un accident.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 21 Februarie a. c. imobilele lui Nicolae Gileșan, de către jud. cerc. din Deta, în comuna Gattaia.

— 16, 17 și 18 Februarie a. c. dreptul incassării de dare după consumul de vin, carne, zahăr și bere pe teritoriul comunelor: Ilancea, Iarcovaș și Dobrița (comit. Jorontal) — de către direcțiunea financiară din Seghedin.

— 2 Martie a. c. imobilele lui Joța Popov, de către trib. reg. din Becicherecul-mare, în comuna Melențe.

— 25 Februarie a. c. mobilele lui Ioan G. Pap, de către executorul jud. din Mediaș.

— 26 Februarie a. c. imobilele lui Mateiu Ștefani, de către jud. cerc. din Ocna, în comuna „Gergelyfa”.

— 23 Aprilie a. c. imobilele lui Sava Iucescu, de către trib. reg. din Arad, în comuna „Csicsér”.

Citațiuni:

— Eredii după Florea Vancea, a căror ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se înfățișa pe 22 Februarie a. c. la jud. cerc. din Șimleu-Slagiului.

— Ana Coaciuc (din Cuculata), a cărei ubicațiune nu se scie, se provoacă a se insinua pe 15 Februarie a. c. la jud. cerc. din Șercaia.

Concursuri:

— Un post de sub-jude reg. la jud. cerc. din Seghedin. — A se adresa în 2 săptămâni la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de vice-notar la jud. cerc. din Gioagiul-infer. — A se adresa în 2 săptămâni la presid. trib. reg. din Deva.

— Un post de magistru postal în comuna Secudar (comit. Aradului). — A se adresa în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Oradea-mare.

— Un post de scriitor la procuratura reg. din Deva. — A se adresa până în 28 Februarie a. c. la procurorul suprem din M.-Oșorheiu.

— Un post de scriitor la jud. cerc. din Marghita. — A se adresa până în 28 Februarie a. c. la presid. trib. reg. din Oradea-mare.

— Un post sub-jude la jud. cerc. din Arad. — A se adresa în 2 săptămâni la presid. trib. reg. de acolo.

Economie.

Piața din Sibiu, 11 Febr. Grâu hectolitru 74—80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.30, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 4.20, până fl. 5.10 sâcra 68 până 72 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, orș 58 până 64 chilo fl. — până fl. —, ovės 40 până 45 chilo fl. 1.90 până fl. 2.30, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.40 până fl. 4.80, mēlaiul 78 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.70 până fl. 1.90, semēnță de cânepă 49 până 51 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.50, linteia 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.50 fasolea 76 până 80 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo

fl. 44.— până fl. 46.—, unsoarea de porc fl. 46.— până fl. 48.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 22.—, sēu de lumini fl. 34.— până fl. 36.—, lumini turnate de sēu fl. 44.— până fl. 48.—, săpunul fl. 22.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.50 până fl. 1.80, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 2.50, spirtul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de viță chilo 28 cr., carnea de vițel 26 până 50 cr., carnea de porc 44 până 50 cr., carnea de berbece 20 până 22 cr., ouă 10 cu 20 până 24 cr.

Piața din Mediaș, 10 Febr. Grâu hectolitru fl. 5.25 până fl. 5.75; grâu mestecat fl. 4.20 până fl. 4.60; sâcra fl. 3.80 până fl. 4.—; orșul — până fl. —; ovėsul fl. 2.15 până fl. 2.25; cucuruzul fl. 3.75 până fl. 4.—; semēnța de cânepă fl. 3.70 până fl. 4.—; crumpenele fl. 1.60 până fl. 2.—; mēlaiul hectolitru fl. 7.— până fl. 8.—; mazerea fl. 4.— până fl. 5.—; fasolea fl. 3.— până fl. 3.25; linteia fl. — până fl. —; chiminul (sâcra) fl. — până fl. 40.—; sēu brut 100 kilograme fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de sēu vērșate fl. — până fl. 44.—; unsoarea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slămina fl. 30.— până fl. 50.—; cânepa fl. 36.— până fl. 38.—; fēnul fl. 1.40 până fl. 1.70; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 40.—; spirtul gradul 9 cr.; carnea de viță chilo 20 până 24 cr.; carnea de vițel 20 până 24 cr.; carnea de porc 40 cr.

Tērgul de rimători în Steinbruch. În 10 Febr. n. s'a notat: unguresci bētrâni grei 49.— cr. până 50.— cr. unguresci grei, tineri 51.— cr. până 52.— cr., de mijloc 51.— cr. până 52.— cr., ușori 49.— cr. până 51.— cr., marfă țerânească, grea 49.— cr. până 50.— cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., ușoară 49.— cr. până 50.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 49.— cr. până 50.— cr., transito de mijloc 49.— cr. până 50.— cr., transito ușori 49.— cr. până 50.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpēnițe la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 9 Februarie st. n.
Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — 60—80 Kilo fl. — până — (lângă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.15 până 9.50, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.10 până 9.45, (de Alba-Regală) 77—81 Kilo fl. 9.15 până —, 74—79 Kilo fl. 8.65 până 9.05, (de Bacsa) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.70 până 9.05, (din Ungaria de nord) 77—81 Kilo fl. 9.05 până 9.40, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.90. Sâcra (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.75 până 6.80. (Orș nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.60 până 6.70; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.20 până 10.—. Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.50 până 6.90. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.85 până 5.90; de alt soi fl. 5.80 până 5.95. Rapița fl. 10¹/₄ până 10¹/₈; de Banat fl. — până 9.—. Mēlaiu (unguresc): fl. 4.75 până 5.25.

Timpul de furnizare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 9.20 până 9.22 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.92 până 8.94. Sâcra (primăvară) 69¹/₁₀ Kilo fl. 6.27 până 6.29. Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.25 până 5.27. Rapița (August—Septembrie) fl. 11¹/₈ până 11¹/₂. Spirt (brut) 100 L. fl. 27.50 până 28.—.

Bursa de București.

Cota oficială dela 10 Februarie st. n. 1886.
Renta amort. (5%) . . . Cump. 91.— vënd. 92.—
Rur. conv. (6%) . . . „ 85¹/₂ „ 87³/₄
Act. de asig. Dacia-Rom. . . „ 256¹/₂ „ —
Banca națională a României . . . „ 970.— „ 980.—
Impr. oraș. București . . . „ 35.— „ 36.—
Act. de asig. Națională . . . „ 195.— „ 200.—
Credit mob. rom. . . „ — „ —
Scrisuri fonciare urbane (5%) . . . „ 98.— „ 99.—
Schimb 3 luni . . . „ 25.13³/₄ „ —
Societ. const. . . „ — „ 142¹/₂
Aur . . . „ 18.— „ 18¹/₂

Cursul pieței din Sibiu

din 11 Februarie st. n. 1887.
Hârtie-monetă română . . . Cump. 8.35 vënd. 8.45
Lire turcesci . . . „ 11.25 „ 11.30
Imperiali . . . „ 10.25 „ 10.30
Ruble rusesci . . . „ 1.15 „ 1.16

Bursa de Budapesta

din 11 Februarie st. n. 1887.
Renta de aur ung. 6% . . . — „ 96.95
„ „ hârtie „ 4% . . . — „ 87.45
Imprumutul căilor ferate ung. . . — „ 146.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . — „ 96.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . — „ —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) . . . 115 —
Bonuri rurale ung. . . — „ 103.75
„ „ cu cl. de sortare . . . — „ 103.75
„ „ bânățene-timișene . . . — „ 103.75
„ „ cu cl. de sortare . . . — „ 103.75
„ „ transilvane . . . — „ 103.75
„ „ croato-slavone . . . — „ —
Despăgubire pentru dițma ung. de vin . . . — „ 99.—
Imprumut cu premiu ung. . . — „ 116.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . — „ 119.50
Renta de hârtie austriacă . . . — „ 77.75
„ „ argint austriacă . . . — „ 80.—
„ „ aur austriacă . . . — „ 109.—
Losurile austr. din 1860 . . . — „ 132.—
Acțiunile băncii austro-ungare . . . — „ 856.—
„ „ de credit ung. . . — „ 280.50
„ „ „ austr. . . — „ 272.10
Argintul . . . — „ —
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“ . . . — „ 102.—
Galbeni împărătesci . . . — „ 6.—
Napoleon-d'ori . . . — „ 10.14
Mărci 100 imp. germane . . . — „ 62.85
Londra 10 Livres sterlingi . . . — „ 128.15

Bursa de Viena

din 11 Februarie st. n. 1887.
Renta de aur ung. 6% . . . — „ 96.80
„ „ hârtie „ 4% . . . — „ 87.20
„ „ hârtie „ 5% . . . — „ 146.50
Imprumutul căilor ferate ung. . . — „ —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . — „ 96.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . — „ 126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) . . . — „ 114.50
Bonuri rurale ung. . . — „ 104.10
„ „ cu cl. de sortare . . . — „ 104.10
„ „ bânățene-timișene . . . — „ 104.10
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare . . . — „ 104.10
„ „ transilvane . . . — „ 104.10
„ „ croato-slavone . . . — „ 104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin . . . — „ —
Imprumut cu premiu ung. . . — „ 116.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . — „ 119.50
Renta de hârtie austriacă . . . — „ 78.15
„ „ argint austriacă . . . — „ 80.25
Renta de aur austriacă . . . — „ 109.50
Losuri austr. din 1860 . . . — „ 132.25
Acțiunile băncii austro-ungare . . . — „ 847.—
„ „ de credit ung. . . — „ 280.20
„ „ „ austr. . . — „ 271.50
Argintul . . . — „ —
Galbeni împărătesci . . . — „ 6.02
Napoleon-d'ori . . . — „ 10.11
Mărci 100 imp. germane . . . — „ 62.82¹/₂
Londra 10 Livres sterlingi . . . — „ 128.10

Subscria direcțiune-sucursală pentru Ungaria a

„Societății de asigurare din Viena”

(Wiener Versicherungs-Gesellschaft)

precum și a

„Institutului de asigurare de viață și rente din Viena”

(Wiener Lebens- und Renten-Versicherungs-Anstalt)

înființând deja cu dreptul de acceptare de polițe agenturi principale în unele orașe mai însemnate ale patriei noastre, are onoare a face cunoscut, că și-a câștigat de agenți principali:

Pentru Brașov pe dl Ioan Königes.
„ Cluj „ „ Mihail Kövály.
„ Esseg „ d-nii Sorger, Weissmayer & Comp.
„ Arad „ „ Adolf Abr. Assael.
„ Raab „Die Raaber Handelsbank“ (banca de comerț din Raab).
„ Oradea-mare pe dl Eugen Tóth.
„ Dobrițin „ „ Samuil de Simonffy, consilier regesc.
„ Pojon „ „ T. E. Mihályi, president al camerei de comerț și industrie.
„ Șopron societatea pe acții din Șopron „Bau- & Bodencredit-Bank“.
„ Seghedin pe dl Paul de Tóth.
„ Timișoara „ d-nii Frații Redl.
„ Becicherecul-mare pe d-nii Hirtenstein & Reiner.
„ Mișcolț pe dl Aladar de Török.

Cu această ocaziune ne luăm voie a îndrepta publicului p. t. asigurător rugarea, ca să binevoască a se adresa către societățile noastre cu stimatele sale mandate atât în ramura de asigurare contra focului, a grindinei și a transportului, cât și în ramura asigurării de viață, eventual a se adresa către respectivele noastre agenturi principale și a ne onora cu încrederea sa.

Societățile noastre sus-numite în puterea însemnatelor lor fonduri ofer de o parte siguranță perfectă pentru punctuoasa împlinire a angajamentelor luate, de altă parte aceste societăți, în urma moderatelor lor premii, sunt în stare a susține cu succes concurența cu alte societăți de asigurare, ce actualmente operează în patria noastră, în special însă în ramura asigurării de viață, prin primirea de combinațiuni deosebit de favorabile în tabelele sale, societățile noastre sunt în poziție a pute corespunde pe deplin tuturor pretențiilor publicului asigurător.

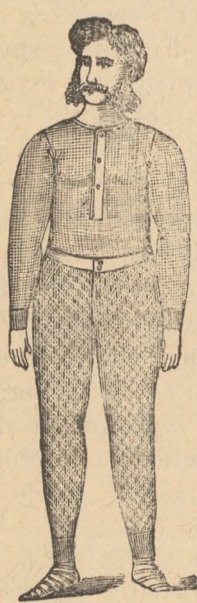
Mai departe societățile noastre și-au luat de princip a-și îndrepta deosebita atențiune asupra regulării punctuoase, conștientioase și prompte a pagubelor provenitoare, și astfel noi sperăm, că p. t. public asigurător se va adresa cu mandatele sale plin de încredere către societățile noastre, precum și noi ne vom da toată silința a justifica todeauna pe deplin încrederea pusă în noi.

În fine rugăm pe domnii notari cercuali și comunali, învățători poporali, industriași, neguțători, precum și pe proprietarii mici, cari, aci ori într-altă localitate sau comună mai însemnată din patria noastră, sunt aplecați a primi asupra lor vre-o agentură de a societății noastre, — să binevoască a se adresa în scris, pentru obținerea aceleia, la noi, eventual la susnumitele noastre agenturi principale.

[292] 4—10

Ladislau de Tisza,
director.

Iosif de Ágoston,
secretar general.

Scut în contra iernii!

Frumos! Calduros! Elegant! Ieftin!

Impermeabil în contra frigului și a umezelii sunt

Jachetele mele bărbătesci de iarnă,

produse în fabrica vieneză de jachete bărbătesci, pentru ne mai pomenitul preț ieftin de numai

1 fl. 80 cr.

Jachetele mele bărbătesci de iarnă sunt cea mai caldurosă și totodată sănătoasă îmbrăcăminte, pentru-că ele țin trupul cald, se dau foarte tare după trup și produc prin colosala lor ieftinătate senzație generală.

25.000 bucăți sunt deja vëndute.

Fiecare, care voese să aibă o jachetă de iarnă frumoasă, caldurosă și trainică, se comande numai decât, fiindcă incurg comande în masă și în cel mai scurt timp va trece depositul.

Mai departe recomand cele mai sănătoase îmbrăcăminte ale mele produse după sistemul Profesor Jäger din lână de oaie fină și deasă de cea dintâiu fabrică din Viena:

Cămeși normale de iarnă, cea mai fină calitate, bucată numai cu fl. 1.50.

Ismene normale de iarnă, cea mai bună calitate, bucată numai cu fl. 1.50.

foarte calduroase, îndesate și trainice, în cele mai frumoase fașonuri.

Ciorapi de iarnă Merino, lungi, groși și calduroși, părechia numai —40 cr.

Ciorapi de iarnă Merino lungi, groși și calduroși, părechia numai —50 cr.

1 colecțiune de iarnă completă consistătoare din:

1 jachetă bărbătească de iarnă, 1 cămașă normală de iarnă, 1 părechie de ismene normale de iarnă, 1 părechie de ciorapi Merino lungi sau scurți, în cea mai bună calitate, la olaltă vënd pentru neobișnuitul preț ieftin de numai fl. 4.

Unic și singur a se procura la

Wiener Comissionsgeschäft für Winterwaaren Ant. Gans,
Wien, III. Kolonitzgasse 6—25.

La comande e destul a se arăta, dacă statura e mare, mijlocie ori mică. Se expediază cu posta în timp de 24 ciasuri în toate părțile Austro-Ungariei prelungă rambursă sau trimiterea înainte a prețului.

[368] 8—11